

нахъ, вторый-атъ чтецъ, третий-атъ и подиаконъ, четвертый-атъ діаконъ, въ петый-атъ священикъ, и въ шестый-атъ (кой-то вѣше 25. Декемврій, въ кой-то празновамы рождество-то Христово) епископъ, въ лѣто отъ Христа осамстотањ и педесать и осмо. А когато сѧ воскочи на патріаршескій-атъ престолъ скатый Фотій, слѣдъ два мѣсца пріятели-те Игнатіевы сѧ отдалечиха отъ Фотія, и собравши сѧ въ церквѣ-тѣ на свата Софії, извержиха Фотія, и го проклеаха, а Игнатія проповѣдаха за истинный патріархъ Константинополскій; а Варда къто сѧ разгнева за това, заточи Игнатія въ остров-атъ Митилинъ, заадно съ помоющици-те мѣ и епископы-те и клирицы-те: а на книгохранитель-атъ Класія отрѣза азык-атъ, и найпослѣ къто сѧ събра соборъ пресудствицъ самодержцъ Михаилъ и Вардѣ, Игнатій сѧ извержи и прокле, а Фотій сѧ потѣхорди на престол-атъ си.

Но къто станаха тїа смѣренія-та, и крамоли-те вѣха голѣми въ церквѣ-тѣ, Михаилъ совѣтѣвашися съ вѣика си Варда, прати посланицы въ Римъ при Ніколај а. епископъ Римскій, заадно съ даровы; понеждающи го, да прати сконамѣстници въ Константинополь, за да стани соборъ, и да сѧ утѣложатъ соблазни-те. А Ніколай пріе посланство-то, и прати двама епископи, заповѣдавши имъ, колко-то за сваты-те Іконы да решатъ благочестно и праведно; а за распредѣлъ между Игнатіемъ и Фотіемъ, да не решаватъ нищо;